Ч. 80. Субота 23 (10) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Старостзах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наради клюбових провідників. — З ради державної. — До ситуациї. — Угорщина перед виборами. — Конституцийна борба в Анґлиї.

На вчерашній нараді провідників клюбів заявив президент палати, що предкладає по мисли порозуміня провідників сторонництв, аби увзглядняючи з одної сторони гр. кат. сьвята, а з другої обставину, аби настала як найменша перерва в нарадах палати, відбути слідуюче повне засідане палати дня 6 мая і щоби з причини Зелених сьвят зарядити лише чотиродневну перерву. Комісиї: скарбова, суспільного обезпеченя, буджетова і справ державних урядників заявили готовість відбувати засідане без перерви, особливо довший час належало би полишати для комісиї буджетової.

Над заявленем президента вивязала ся довша дискусия, в котрій всі бесідники годили ся на его предложенє зі взгляду на те, що комісия буджетова мусить покінчити свої наради до кінця мая. Також забирав голос п. президент міністрів бар. Бінерт, підчеркуючи потребу довших нарад буджетової комісиї.

На внесенє пос. Ґесмана, аби число членів поодиноких комісий зменшити в інтересі уможливленя рівночасного веденя нарад, заявив президент, що супротив протесту посла Василька порушить ту справу на конференциї провідників комісий, яка відтак переведе розділ членів.

П. Сильвестер виступив з предложенєм, аби установити контингент часу для промов в буджетовій комісиї, на що ухвалено, що справу ту має порішити сама буджетова комісия.

Пп. Мальфаті і Копчі домагали ся, аби передане буджетовій комісиї предложенє о італійськім виділі правничім прийшло остаточно під дискусию. Жадане то підперли пп. Адлер і Ґесман та Немец, котрий домагав ся, аби в звязи з тим полагоджено остаточно і справи прочих університетів.

П. Зайц заявив, що то предложенє повинно бути передане правничій комісиї, на що згодив ся також іменем правительства п. президент бар. Бінерт.

Вкінци порозуміла ся конференция провідників в тім дусі, аби предложенє в справі податку домового переслати без першого читаня податковій комісиї з порученєм, щоби комісия о фінансовій части предложеня не рішала перед ухвалою комісиї скарбової о фінансовій програмі.

В дальшім ході нарад вчерашного засіданя палати послів приступлено до другого читаня закона о позичці. Промавляли референт пос. Штайнвендер, предкладаючи підвисшенє позички з 182 до 220 міліонів корон. Та сума вистане, аби правительство не потребувало счеркувати ріжних позиций в буджеті.

Промавляли відтак пп. Ґрески, Шепфер, Штернберґ, п. міністер скарбу др. Білиньский і Ґрос. По тій промові перервано дискусию і приступлено до дальших нарад над внесенєм Вуковича о дальматскій зелізници. Промавляв пос. Івцевич, по чім наради і над тим внесенєм перервано.

По кількох формальних справах закрито засіданє і назначено слідуюче засіданє на нині 11 год. рано.

Бувший міністер др. Жачек виголосив в „Народнім клюбі" моравских народовців промову про політичне положенє сучасне. Вказав він на розчарованє, яке прибе народний парлямент, в котрім ще заострили ся националь-

---

2)

Конець сьвіта.

З нагоди комети Гелія — написав К. Вербин.

(Дальше).

Зьвірята знайшли ся в дуже прикрім положеню. Білі медведі, вовки, лиси бігали в суміш як скажені і вже зовсім не бояли ся людий. Тисячі мев і пропурів та инших птиць літали колесом густими роями та скиглили так, що аж прикро було слухати: стратили були очевидно весь інстинкт і можність розпізнаваня сторін сьвіта. Навіть тих неповоротних валуватих моржів взяв ся був якийсь горячковий неспокій і они то поринали у воду, що нараз зробила ся була якась не така як давнійше, то лізли на беріг та шукали на дармо за холодним місцем на спочинок, до котрого були привикли. Можна було предвидіти, що за кілька днів все вигине крім птиць, котрі лагодили ся покинути на завсігди вітчину, зачаровану мов би якимсь лютим чародієм.

— Щасливі птиці, можуть літати! — нарікав Анак. — Они все-таки десь знайдуть для себе любе холодне місце. Коби то так можна з ними полетіти! А то мусимо тут гинути, нуждена Калюмахо!

— Ну, коли всі зьвірята вигинуть, то будемо бодай мати подостатком що їсти.

— Так тобі здає ся. Знаєш впрочім, що мясо вже в такім теплі як в нашій хаті не довго держить ся сьвіже. В такій спеці оно до кількох днів зіпсує ся. Будемо мусіли з голоду згинути.

Їх ледви ще що обходило то чудо, яке діяло ся довкола — а то було справді чудо, величаве чудо, яке відбувало ся в їх очах. Тих двоє людий із сторін вічного леду, опинили ся нараз із сторін близьких північного бігуна, на рівнику, де страшенна спека — вистало кількох днів, щоби тисячлітний лід і сніг стопив ся і щоби з них поробили ся шумячі запінені струї, перед котрими мусіли зі страхом втікати і хоронити ся на недалеких горах.

Але поволи збігла вода і небавком по тім — що за пліняючий вид! — повилазили з чорної землі якісь загадочні зелені і закрашені билинки і стебельця, виростали в парнім воздусі таки в очах ростини і цілі ліси якогось зіля, гаї і цьвіти, справедливі степи з травою в хлопа високою.

Калюмаха аж не знала, що собі діяти, так тішила ся, коли побачила перші цьвіти. Цілувала цьвіточки і закосичувала ними кострубате як у медведя волосе на голові свого чоловіка.

Тепер бо під листем корчів було вже трохи й холодку а відтак они вже й привикли були трохи до зміненого підсоня. А всеж-таки було їм ще далеко до всякої вигоди, хоч і мали вже з чого жити. Одній частині зьвірят не стало ся нічого: они повтікали на високі гори, де давнійше були ожеледи. Там відшукував їх Анак узброєний в свою мисливску списумі там на горі аж лекше ему віддихало ся, так миленько було там, хоч не така пишна студінь, як і колись в долині на рівнині.

— Оттут поставлю собі хату — постановив він собі. Він забрав з собою Калюмаху на гору і там на зеленій вижині могли бодай якось лекше жити. Там побули они доти, аж десь далеко відкрили високу снігову гору, котрої вершок був вкритий снігом. З великим трудом вилізли они на той вершок і поставили там собі знов свою улюблену хату зі снігу. Правда, що там на горі було ще менше таких зьвірят і ростин, якими они могли живити ся, а всеж-таки сподобалось їм тут ліпше як там на долині, куди они споглядали нераз з подивом і усьміхом, бо там виглядало тепер чудесно. Кілька разів до року сходили они на долину. А коли они тоді — тимчасом минули були роки і повиростали величезні дерева — проходжували ся попід пальми вкриті пишними золотими овочами, то бавили ся зі своїми дітьми, котрі з ними ходили, о величавости минувшини, коли то сьвіт був ще красший і щасливійший, коли лід і сніги вкривали землю і гори, як лиш далеко було глянути оком.

— Лиш відваги, любі дітоньки, терпеливости і надії! — говорив бувало батько Анак. — Як будете пильні і чемні та будете сповняти свої обовязки, то благословене вас не мине а великий дух в небі зішле вам в заплату знову колись старі добрі часи, коли то всі поля були замерзлі і біліли ся від снігу і коли

ні спори. Найбільше завели ся в надіях Чехи, котрі сподівали ся скріпленя свого впливу в державі. По короткім урядованю бар. Бека упав вплив Чехів низше, як давно вже перед тим. В парляменті сподівали ся Чехи здобути провідне становище, тимчасом роздроблюють свої сили на дрібні суперечки, змінюючи чисто опозицийну форму без великих ясно витичених цілий, наражені на підозріня инших сторонництв, а часто незрозумілі між своїми.

Причиною сего зміна напряму ческої політики, роздроблене на сторонництва, що себе обопільно ненавидять і переслідують дитячими намаганями і напастями.

Треба би втягнути нарід до участи, але перед тим повинні сторонництва зробити лад між собою і витичити собі ясну ціль, щоби практично приступити до рішеня німецко-ческого питаня і поставити Німцям ясну позитивну проґраму, котра обняла би оправдані домаганя обох народів, не розриваючи єдности краю. Др. Жачек має очивидно на думці плян висловлений в „Zentrum" про народну автономію без нарушеня цілости Чех. Але можна сумнівати ся, чи схотять єго послухати ті, котрим все инше на думці, лише не національне питанє.

Ґр. Тиса веде дальше виборчу аґітацию і в Кермед виголосив промову, в котрій зазначив, що Угорщина повинна бути тривко злучена з Австриєю, щоби могла обезпечити свою народну самостійність. Лише з Австриєю може бути Угорщина великою державою, могучою, а без неї була би відорваною слабою балканьскою державою без значіня. Угорска народність може удержати ся лише при Австриї. Коли ухвалюємо новобранців, робимо се не для Австриї а для себе і перед сьвітом заявляємо свою хоробрість.

Ще вибори в Угорщині не розписані, а вже маємо кріваві жертви. В громаді Сепляк на мадярско-румуньскій границі не хотіли селяни допустити в'їзду кандидата Маркуса. Жандарми стріляли до селян, котрі не допустили Маркуса, і смертно ранили кілька осіб.

В понеділок рада міністрів в Будапешті занимала ся виборчими справами а вчера виїхав ґр. Кін-Гедервари до Відня, щоби подати королеви звіт про біжучі справи і приготовленя до виборів.

Анґлійска палата послів ухвалила резолюциї, в яких домагає ся обмеженя прав висшої палати, а взглядно цілковитого єї обезсиленя. Зближає ся отже рішаюча хвиля в конституцийнім спорі, бо коли би ті резолюциї здобули собі значінє закона, тоді висша палата утратила би цілий свій вплив, а стала лише дораджуючим тілом. Наслідком того був би отже цілковитий перестрій дотеперішної системи о двох палатах на систему о одній палаті. Але що палата льордів не хоче уступити добровільно, а заповідає борбу з тими резолюциями, то правительство Аскіта предвиджуючи відмовну ухвалу палати льордів, рішило ся в справі предложеної зміни конституциї відкликати ся до помочи самої Корони.

Король супротив того находить ся в дуже прикрім положеню, бо вимагають від него, щоби покинув своє дотеперішне конституцийне становище понад сторонництвами, а станув по стороні одного з них. Коли би король станув по стороні консерватистів, то сторонництво ліберальне, яке послідними часами дуже зрадикалізувало ся, могло би перемінити ся легко в републиканьске. До того не може король в ніякий спосіб допустити, але з другої сторони не може ділати в користь напряму, за котрим не стоїть велика більшість населеня. Тому, здаєть ся, король не згодить ся, коли би льорди відкинули згадані резолюциї, на зломанє їх опору іменованєм цілого ряду ліберальних льордів, а радше зробить то зависимим від нових виборів, то єсть, згодить ся на обмеженє прав палати льордів аж тоді, коли нарід заявить ся за тим значною більшостию.

На случай побіди консерватистів спинено би розвиток радикального напряму, на случай же побіди лібералів був би зломаний раз на все опір консерватистів. Однако єсть ще одна можливість. Коли би нарід і сим разом не відповів ясно і рішучо на поставлене собі питанє, тоді може дійти до злуки умірковиних членів правиці і лівиці і настав би розлом серед ліберального союза, що вже нераз грозило єму в часі теперішної парляментарної сесиї. Утворилась би отже коалиция, яка різко відмежалась би від радикалів правиці і лівиці, а стреміла би до згноблення крайних напрямів.

то в нашій хаті було так студененько, що аж любо!

*

Вечером перед сьвітовою катастрофою лежав славний слідитель надбіґунових сторін Єнс Еріксен зі своїм товаришем Струзеном, дрожачи від студени в міхах до спаня з медвежих кож. Термометер показував 45 степенів морозу а сьмілі подорожні не мали навіть шатра над собою, лежали на самім твердім, студенім леді серед вічної темноти а студений вітер дув понад ними і добирав ся аж до самих костий, бо не було навіть ніякого горбика, ніякого валу з леду, на котрий в тій пустини можна би сховати ся.

Три роки були они вже в дорозі; насамперед плили кораблем так далеко на північ, як лиш було можна, а відтак покинули своїх товаришів і їхали дальше саньми; але й ескімоскі пси погибли один за другим і так мусіли они самі пхати наперед себе сани з поживою. Бо нічо не могло їх спинити, нічо зломити їх відваги, їх довіря і рішучости. Еріксен поставив собі був ту велику задачу дістати ся за всяку ціну до біґуна і радше наложити головою, як вертати з нічим до вітчини.

Ще лиш кілька днів відділяло єго від єго тріумфу.

Вже переступили були 89 степень північної ширини — треба ще було уйти пів степеня а неустрашимий слідитель був вже певний того, що осягне свою високу ціль.

Щож значили всі тоті пригоди, всі тоті муки, всі змаганя? Єго імя сьвітилось би між зьвіздами — було би на віки записане в історії культури людскости!

Грудь єму здоймала ся під впливом так підносячих, так одушевляючих чувств а єго товариш тішив ся разом з ним. Так балакали они собі щасливо мимо всеї недогоди перед сном, як то бувало дома, в теплій вигідній комнаті, коли в печи палахкотів огонь.

Аж нараз зачала земля трясти ся а они оба майже того не чули. Неспокійно кидали ся то в один бік то в другий, а підложе, на котрім лежали, зачало під ними топити ся. Оба пробудили ся майже рівночасно і здивовані зачали віддихати лагідним, пахучим весняним воздухом, таким теплим і покріпляючим, якого доси навіть в своїй вітчині не могли собі нагадати.

— А то що? — відозвав ся Еріксен здивований. — Чи то нагло весна настала?

— Тут в сих сторонах? То не може бути! То, видко, настала так нагло і несподівано лиш якась зміна веремні.

— Треба нам вставати, бо під нами земля западає ся. А до того ще — онтам сонце сходить — а то що знов такого?

— Сонце! Може то північна зоря а ти гадаєш, що то сонце.

— Ні, ні — то таки сонце! Два місяці скорше, як би повинно.

— Такої зміни в природі могла наробити хиба лиш якась сьвітова катастрофа. Хиба то вісь нашої землі так нагло пересунула ся або земля змінила своє становище супротив неї.

— От тобі маєш! А щож з нашим північним біґуном?

— Побоюю ся, що він далеко, далеко від нас відсунув ся. От бачиш, мій друже, то наш корабель таки в пристани розбив ся!

Чим більше розвиднювало ся, тим більше показувало ся, що они добре здогадували ся. Слова Геракліта [1]): „Все пливе!" тут зовсім здійснили ся і вже за кілька минут окружала пригноблених подорожних така теплота як на рівнику.

— Пропала на завсїгди тота наша радість, що будемо могли станути на північнім біґуні, вже єї ніколи не зазнаємо — казав Еріксен пригноблений до крайности. — Але коли так стане ся, то той біґун не буде вже північний. Він по всій імовірности опинив ся тепер на рівнику. От бачиш, того ми діждали ся по тілько муках і невигодах!

Оба слідителі позбавлені тепер цілп і успіху своєї виправи, пустились засумовані в дальшу дорогу.

(Дальше буде).

[1]) Геракліт (Гераклейтос) грецкий фільософ, що жив около р. 500 пд. Христом в місті Ефезі, доказував, що на сьвіті нема нічого постійного, все вічно пливе, зміняє ся.

Новинки.

Львів, дня 22 цьвітня 1910.

— Затверджене вибору. Є. В. Цісар затвердив вибір Феликса Созаньского, властителя більшої посілости в Корналевичах, на презеса, а о. Германа Кулїша, емерит. окруж. інспектора шкільного, на заступника презеса Ради повітової в Самборі.

— Іменованя. П. Міністер скарбу іменував старших ґеометрів евіденцийних II кл.: Ант. Данґофера, Мих. Шварца, Йос. Хржановского і Чесл. Дембіньского старшими ґеометрами евіденц. І кл. в VIII кл. ранґи.

— Шкільні ферии. Міністерство просьвіти видало розпорядженє в справі сегорічних головних ферий в середних школах, учительских семинариях і в школах навтичних (мореплавства). Шкільний рік 1909/10 кінчить ся в Галичині дня 30 червня, на Буковині дня 15 липня, в Боцені і Мерані 30 червня, в Триєнті і Ровереті 23 липня, а всюди инде дня 2 липня. Шкільний рік 1910/11 зачинаєть ся: в Галичині дня 1 вересня, в Триєнті і Ровереті дня 1 жовтня, у всїх инших місцевостях дня 9 вересня с. р.

— З ц. к. акад. ґімн. у Львові. Письменний іспит зрілости для публичних учеників і для екстерністів в сім заведеню розпічне ся в четвер дня 12 мая с. р. о 8 год. рано, а устний іспит в середу дня 1 червня с. р. о тійже годинї.

— Нова управа лісів і домен державних. Міністерство рільництва креовало поки що провізорично для обшару двірского в Яблониці і декотрих частях обшару двірского в Микуличині нову управу лісів і домен державних (повіт: Надвірна, почта в місци, телеграф: Татарів), котра з днем 6 цьвітня с. р. розпочала урядоване.

— Учениці ґімн. СС. Василиянок у Львові устроюють в суботу дня 23 с. м. у власній сали концерт в память XLIX-их роковин смерти Тараса Шевченка. Початок концерту о годині 6 вечером. Вступ за запрошенями. Добровільні датки на памятник Т. Шевченка в Київі приймає ся з подякою.

— Репертуар руского театру в Чернівцях в міскім театрі, під дирекциєю Йосифа Стадника.

В суботу, дня 23 цьвітня с. р. „Мікадо", комічна опера в 2 діях Суліване.

В неділю, дня 24 цьвітня с. р. пополудни о годині 3-ій по зниженій до половини ціні, „Ой не ходи Грицю та на вечерниці", народний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В неділю, дня 24 цьвітня с. р. Вечером о годині $7^1/_2$ перший раз: „Жертвенний козел“, штука в 3 діях Штайна.

Початок точно о год. $7^1/_2$ вечером. — Карти продає денна театральна каса від 9—1 в полудне і від 3—7 вечер. — Вечірна від 7—8.

— **Туча з градом** перетягнула в ночи з понеділка на второк понад Ярославом. Грім ударив в ратушеву вежу і запалив деревляні ей части. Сторож, що тоді сповняв службу на вежі, упав легко ражений громом, але мав ще тільки сили і сьвідомости, що збіг на долину і доніс про вибух огню, який зараз загашено. Від грому мало згоріти також кілька хат в сусіднім Муниній і за Висоцком. Буря з градом повибивала по домах богато шиб.

— **Не пустили до Америки.** З Кракова доносять, що через се місто переїхало вчера звиш 200 емігрантів, котрих завернули з американьских портів длятого, що не мали відповідних средств удержаня. Еміґранти походять з ріжних сторін краю; суть між ними селяни, міщане і жиди.

— **Саме в пору.** З Враіли в Румунії доносять, що там відбуло ся оногди вінчане якогось пана Йосифа Штопфа походячого з Вестфалії в Німеччині, літ 100, з панею Марием Ліґа, родом таки з Браіли літ 101. Обоє „молодята“ знали ся і любили ся вже вісімдесять літ тому назад, але родичі Марії відмовили Штопфови і віддали доньку за якогось пана Ліґу. Кілька місяців тому назад вмер Ліґа у віці 103 літ і так не було вже перекоди, щоби „молодята“ могли побрати ся. „Молоду пару“ повінчав сам єпископ (коли взагалі є який в Браїлі — *Ред.*) а многі тисячі людий заповнили церков і площу коло неї. Молодята, котрі мимо своїх літ держать ся знаменито, суть богатими і мають під містом свій двірок, в котрім тепер мешкають.

— **З царства злодіїв і розбишаків.** З Москви доносять: В Успеньскім церкві на Кремли вкрадено з образа Матери Божої бриляити вартости кількасот тисячів рублів (скоро они правдиві, але хто знає чи їх вже давнійше не підмінено). Стверджено, що зрабовані в Успеньскім соборі дорогоцінности представляють вартість около 1 міліона рублів. Саму одну ризу вкрадено із сьвятого образа, оцінюють на 200.000 рублів. З трох инших сьвятих образів вирвано бриляити.

— **Катастрофи.** Видко, що не лиш у Львові будують доми так, що они валять ся. З Петербурга доносять, що там на Василівскім Острові завалив ся вчера рано новий будинок на шість поверхів так, що остали ся з него лиш мури до висоти першого поверха. При сій катастрофі згинуло вісім робітників. — В Сеґедині відбув ся вчера похорон тих нещасливих жертв, що згинули підчас вибуху в фабриці сірничків. В похороні взяло участь около 30.000 людий. На похороні хотіли промавляти соціяльні-демократи, але поліция не позволила і вислала на похорон 60 піших поліциянів а 18 кінних; крім того стояли на поготівли ще дві компанії войска. При усуваню румовища знищеної фабрики не обійшло ся без нещасливої пригоди; при підноненю кітла впав одному робітникови тяжкий кусень того кітла на ногу і зломив ей. — З Бермінґему доносять, що підчас вибуху в копальни „Мунґа“ згинуло 25 робітників.

— **60 міліонів за конскрипцію.** Велику американьску конскрипцію, яка недавно тому розпочала ся в Сполучених Державах, переводять на дуже великі розміри. При тій конскрипції єсть занятих 330 надзирателів і 65.000 числителів, а кошти будуть виносити звиш 60 міліонів корон. В той спосіб будуть позбирані не лиш відомости про населене, але також і про торговлю, рільництво і гірництво в Сполучених Державах, Аллеці, Порторіко і Гаваї. Конскрипция має закінчити ся до 30 днів, а до переведеня цілого діла і оголошеня звітів з тої конскрипції назначений послідний речинець на день 1 липня 1912 р. Припускають, що число цілого населеня Сполучених Держав буде виносити 90 і кілька міліонів супротив 76 міліонів з 1900 р. Листи конскрипційні будуть перший раз містити в собі також і такі питаня, на котрі кожда женята чи замужна особа буде мусіла відповісти, кілько разів женила ся чи віддавала ся, кілько разів була вдівцем або вдовицею, а кілько разів розводила ся. З 65.000 числителів будуть 55.000 займати ся розсліджуванем рільництва. Ріжними способами питань будуть старати ся провірити, чи уроджений в Америці фармер міг удержати своє майно против зайшлого поселенця, кілько фармерів самі господарять, а кілько випускають в аренду; як великі суть простори управляної землі, яку вартість і якість дають жнива і т. д.

— **Арештованя за крадіж на зелізницях.** На шляхах зелізничих Львів-Чернівці, Львів-Краків і Львів-Стрий пропадали вже від кількох літ всілякі товари у великій скількости а однак годі було вислідити, хто їх викрадав. Пропадали найбільше товари кольоніяльні як кава, чай і т. п. а пропадали в дорозі із замкнених возів. Власти зелізничі слідили пильно за злодіями, але не могли їх викрити. Аж ось комісареви поліциї, п. Квятковскому, удало ся викрити злодіїв. Переведені ним доходженя виказали, що крадежі виконувані в поїздах були лиш видумані, підчас коли систематично викрадано товари з маґазинів зелізничих. Щоби же крадежі не викрито, покривано браки товарами з ваґонів а відтак говорено, що ті товари пропали десь з ваґона на шляху, підчас їзди. Могло то діяти ся очевидно лиш в порозуміню служби зелізничої при поїздах зі службою в маґазинах. Отже минулої ночи арештував п. Квятковский шість осіб зпоміж служби зелізничої і посередників в продажи вкрадених товарів. Рівночасно переведено в ночи цілий ряд ревізий, при котрих знайдено множество компромітуючого материялу. Арештованих приведено на поліцию, де п. Квятковский переслухував їх аж до рана. Шкода, яку через ті крадежі потерпів скарб зелізничий, виносить — о скілько то доси дало ся обчислити — звиш пів міліона.

Телеґрами.

Відень 22 цьвітня. Нині перед полуднем відбув ся вибір бурмістра. Вибрано першого віцебурмістра дра Наймаєра 129 голосами. На соціялїста Раймана впало 5 голосів, на лїберального радного Дорна 11 голосів.

Відень 22 цьвітня. В палаті послів вела ся дальша дискусия над позичкою. Промавляв міністер Ґеорґі, мотивуючи зі становища войскового конечність видатків на армію в критичнім часі 1908/9. Міністер заявив, що войскова управа уважає то собі за заслугу, що поробила великі приготовленя на случай війни. Якаж одвічальність спадала би на управу армії, коли би не була приготовлена на всяку евентуальність?!

Київ 22 цьвітня. На основі окружника предсїдателя ради міністрів Столипіна о „інородческих“ стоваришенях розвязано дня 21-го с. м. українське товариство „Просьвіта“ в Києві. До застановленя своїх чинностий полишено товариству речинець 30 днів.

Петербург 22 цьвітня. Вчерашнє число „Нов. Времени“ сконфіскувано а редактора потягнено до судової одвічальности.

Петербург 22 цьвітня. Рада державна вибрала для розсмотреня фінляндского проєкту комісию значною більшостию голосів проти голосів Німців, Поляків і лїберальних Росиян.

Ню-Йорк 22 цьвітня. Марк Твен (Twain, мо правді Samuel Langhorne Clemens) славний американьский писатель, гуморист, помер сеї ночи. Твен родив ся 30 падолиста 1835 р. у Флориді (Міссурі).

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середне-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел минутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·59*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.
„ $^2/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·25
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Найгаьші і найгревалійші

Дахівки цементові

можна лише на дра ҐАСПАРОГО опатентованих машинах „Dreistern" виробляти. Тих машин жадній фірмі наслідувати не вільно, а всілякі инші поручані машини суть престарілого системи. — Жадайте специяльний цінник Нр. 126 від фабрики машин **Дра Ґаспари і Сп. Markranstaedt** (Саксонія).

Можна також від заступника: **Промисл цементовий Львів**, ул. Кароля Людвіка ч. 5.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9 продає білети на всі зелізниці в краю і за границею.

Інсерати

до

„Народної Часописи"

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Ренвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.